בס"ד

יום ד', כ"ה בטבת תשנ"ט (13 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עפ"י מיילת תענית, ה' "יום הר ארי"ם בכפלו, וכבר הקדמנו אותו אתמול. אך עפ"י הגמרא במסכת "ומאי", המאורע אירע היום, בכ"ה בטבת ובכל אופן נבהיר כאן כמה מפרטי המקרה:

ביום כה בקשו השומרונים מאלכסנדר מוקדון ב"מ בי"ת של להחריב את בי"ת המקדש והוא הסכים לכך. באו והודיעו לשמעון הצדיק שהיה בי"מ הם היכהן הגדול. מה עשה? לבש בגדי כהונה, הלכו נכבדי ישראל עמו עטופות של אור בידיהם. וכל הלילה הלכו "השומרונים" הלכו מצד זה, והלכו (ישראל) הלכו מצד זה, עד שעלה השחר. פעלות השחר שאל להם אלכסנדר, "מי אלה?" אמרו לו "יהודים שמרדו בך". כיון שהגיע לאנטיפטרס ירתה תמה, ונפגשו זה עם זה.

כיון שראה אותו שמעון הצדיק, ירד אלכסנדר ממרכבתו והשתחוה לפניו. אמרו לו השומרונים – מלך גדול כמותך משתחוה ליהודי לזה? אמר להם, בזמנו של זה אין רוואה לפני" במלחמות". ועל-ידו אין מנצח."

אמר להם לשונות ישראל: למה באתם? אמרו "אפשר בי"ת שפו מבלעם עליך ועל מלכותך שאין מתרפא יעקוב נכרים להתרפאו?" אמר להם "מי הם?" אמרו לו "שומרונים הללו שעומדים לפניך." אמר להם "הרי הם מסורים בידכם." מיד נקבוים בקרקפתם ותלאום בציצי סוסיהם. והיו מגררים אותן את הקוצים ועד הברקנים עד שהגיע להר הגריזים. כיון שהגיעו להר גריזים, התחילו, וקראו להן – לסמא של תורפן יאמור – כתיך שבקשו לעשות לבי"ת אלוקינו.

ואותו היום עשאוהו יום טוב!

היום בשנת תשכ"ח (1968) נעלמה הזוללת "דקר" את 69 אנשי צוותה. מפקד "דקר" קיבל הוראה להגיע לישראל ב-29 בינואר, אך הקשר האחרון עם הזוללת היה כ-5 ימים לפני-כן. היעלמות "דקר" התקבלה בארץ בתדהמה עמוקה. מיפושים אחרים נערכים אחת לכמה שנים ובדצמבר מתרכזים בחוף מדרום מזרח אלכסנדריה ובים היווני בסמוך לניון. בניון לה יום, ניעלמה עומדת בעינה.

לפני 7 שנים – בתשנ"ב (1992), מצא-ווייר סוקר במוחך ברחבי הארץ. כ-1 הצפרות ושלמים באצורים רבים. אלף נחיבי הוויתן הוצבו ונסיעו לתעופה.

יום נעים!